

En tropp och ett fall till som jag
glad som jag till längan går, När
lag är trött af möda; Och glad jag och min
grat ärar, När Gud vill stunden föga:

3.

Om jag i den grunda lund stå da-
gen väntar trolig, Och väntar jag hvar
dag och stund, Att jag kan blihva trolig,
Att komma till den stad och land, Der jag
får se min Frälsareman, Och spisa himmelsk

2.

Jag har här ingen blifvande stad, Jag
fall från werlden flytta; Jag har kan in-
gen lefwa glad I denna slaverhet. Jag
långtar till det rätta hem, Ut det nya Jer-
rusalem, Att lefwa trygg och trolig I him-
lens fröjdestadning.

1.

Den Författ:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

4. Jag

Låt andra söka gynn och lycka, Sa
ofta genom falska språk, Låt och dem göra
som de tycka, Jag gör ändå min lemn-
gång, Den döer stur, gör som han vill,
Jag har ej lust med hopen löpa, För gud
en sådan lycka öfver, Som tänkte här en
annan till.

3.

Min ro på nådligt jag ej gägger, Jag
ler åt werldens höga småt, Att lefwa möt-
lig, nöjd och trygg, När nöje under läglig-
tat, Mitt för till lycka jag ej gör, Min
välstånd jag i min el dränker, De är och
timmar himlen skänker Till bättre sätter nitt-
jag gör.

2.

Ödömda lefnad du gör fattas Längtmär-
an utvärldens guds ord; När för ut ge-
rig all ting fattas, När jag gör nöjd och
glad vill möds, Jag är ej stolt af mitt be-
gar, Jag digtvarar ej af minnads neder; Jag
brag mig föga om den heder, Som falska
munnar skänka på.

1.

Den Författ:

4.

Jag önskar mig blott daglig föda,
Också att lefwa friskt och sund; En mått-
lig heder, måttlig möda, Och då och då
en ledig stund, Ett samwet utan fläck och
sår, En redlig wän i selskwa nöden, Godt
namn och rykte efter döden, Jag nöjder då
ur werlden går.

5.

Om allt gick redligt till på jorden, Om
ingen annan blir belönt, Än den man kun-
de tro på orden, Hvars trohet man i werl-
den rönt, Om en den andra ej bedrog;
Om åran fanns der åran blånkte, Om men-
skan talte som hon tänkte; Så wore lifwet
lyckligt nog.

Den Författ:

1.

Rom ensamhet min bästa lefnad, Rom fri-
het du min enda skatt, Att er förtro jag all
min lefnad, Hos er har jag mitt nöje satt,
Nåst Gud och nåst Guds ord jag wet Att
ingen ann' förnöjlighet.

2. Jag